

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm I. Literas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

TITVLVS IX.

DE RENVTIATIONE.

Dostquam dictum est de modis acquirendi praelaturam ecclesiasticam, postulatione, electione, translatione, atque de pallio, per quod traditio potestatis ecclesiasticae completur; subiungitur de renuntiatione, qui est praecipuus modus praelaturas, aliaque ecclesiastica beneficia amittendi. Renuntiatione interdum accipitur late, pro cuiuscunque iuris sui refutatione, quo sensu dicunt DD. in c. quia periculosum, 8. causa. 7. q. 1. quod liberum cuique sit iuri suo renuntiare; dummodo id fiat sine praediuicio alterius, etiam Ecclesiae, seu Communitatis: ob quam causam Clerici privilegio canonis, aut fori renuntiare haud possunt. Interdum vero accipitur strictè, vt in hoc tit. pro resignatione iuris sibi competentis circa beneficium ecclesiasticum, & definitur solet. spontanea proprii beneficii dimissio, facta coram legitimo Superiore, id acceptante.

CAPITVLVM I.

Literas.

Archiepiscopus Londonensis aliquoties à Sede Apostolica perierat, vt Archiepiscopatu renuntiare ipsi liceret, praetendens senectutem, & corporis debilitatem, ob quam ad onera ecclesiae sustinenda insufficientis esset. Ad id respondit Alexander, Consultius se arbitrari, vt eo tempore persecutionum Ecclesia Anglicana auctoritate eiusdem Archiepiscopi gubernetur, quam vt nouo incognito nauarcho committatur: praesertim cum corporis viribus deficientibus, ardore fidei & deuotionis tanto magis augeatur. Quare hortatur Archiepiscopum, vt Apostolicae Sedi molestiam exhibere desinat, liberationem petendo, cum non

deceat in ipsis periculis belli exuere militiam cingulum, priusquam victoria ab hostibus obtenta, & optata pax restituta sit.

NOTANDVM I. Praelati renuntiatione admittenda non est, dum ecclesiae utilis existit. *Qua de re infra in c. nisi, 10. hoc tit.*

NOTANDVM II. Miles durante bello non facile dimitti debet: cum id in Reipublica seu exercitus damnum cedat. *Qua de re Gl. margin, hoc cap.*

CAPITVLVM II.

Cum inter.

PARAPHRASIS.

Inter Petrum Gaufridi, & quosdam alios Caponicos diu fuerat agitata controversia super beneficio ecclesiastico, & pertinentibus iuribus, videlicet stalli in choro, loco in Capitulo. Denique Petrus cessit iure, si quod ei competere, iuramento se obstringens, quod beneficium istud petere amplius nolle. Postea vero Romanus Pontifex idem beneficium Petro conferri mandauit, si maior Capitularium pars consensum dederit. Queritur, vtrum iuramentum ob stare debeat, quod minus Petrus beneficium consequi possit. Respondet Pontifex: Si maior pars Capitularium consensum praebuit, Petrum, non obstante iuramento suo, in possessione beneficii, in quo Pontificia auctoritate inuestitus est, defendendum esse.

SUMMARIVM.

1. *Qui iuramento renunciauit beneficio, licite potest illud nihilominus petere & obtinere, si denno eligatur, vel instituat.*